

lejší borkoletka. Pokud poletím sám, dorazím do Ranholdu, aniž bych tu musel na všechny čekat. A protože tu Ryatt zůstane s armádou, budu potřebovat, abys spolu s Juddem vedla elitní vojáky a pomohla králi Tholdovi s jeho skupinou. Moc často Pátým necestovali. Vy dva znáte nejrychlejší trasy a víte, jak odolat živlům. Stejně jako Digby.“ Když se pořád tváří skepticky, dodám: „Navíc budete jen půl dne za mnou.“

„A až dorazíš na Ranhold?“ zeptá se.

„Povím novému králi Fulkemu o hrozbě a dohlídnu na to, aby připravil svou armádu. Potom na fae vyšlu co nejvíc své magické moci a pak zamířím k mostu.“

Na Lu je stále vidět, že se jí nelíbí představa, že poletím sám, ale polkne další argumenty. Díky tomu poznám, jak vyčerpaná doopravdy je.

„Uvidíme se na Ranholdu,“ ujistím ji. „A teď se jdi vyspat, kapitánko.“

„Dobře,“ ustoupí a otočí se k Ryattovi. „Ať pro mě někdo přijde, až bude čas vyrazit.“

Judd otevře pusku, ovšem Lu na něj ukáže, aniž by mu věnovala pohled, a Ryattovi řekne: „On *ne*.“

Judd se znovu zazubí.

Ryatt s úšklebkem zakroučí hlavou. „Neboj, pošlu pro tebe.“

Lu přikývne a podívá se na mě.

„Dávej si pozor,“ varuje mě s vážným a hnědým očima.

„Dám.“

Vydá se pryč, ovšem než zmizí uvnitř, prohodí několik slov s Digbym. Střelím pohledem po Juddovi. „Informuj strážné krále Tholda, že poletím napřed.“

„Rozkaz.“ Zasalutuje mi. „Uvidíme se v té zasněžené díře. Co příště válčit v teplejších částech kontinentu?“

„Jistě,“ odpovím suše.

Zatímco se dívám za Juddem, v hrudi mě bodne ostrá bolest. Přitisknu si prsty na srdce. Ryatt přimhouří oči. „Co ti je?“

„Nic,“ vyhrknu a ruku spustím.

„Slade...“

„Musím jít, Ryatte.“

Pevně stiskne rty, avšak přikývne. „Dobře. Vydám se s nimi na pochod co nejdřív, ať tě brzy doženeme.“

„Já vím.“

Můj bratr mě doprovodí k Argovi. Mou borkoletku je mezi ostatními snadné rozpoznat, protože je mnohem větší. Právě teď má křídla v barvě stromové kůry roztažená a vrčí. Argo dává najevo svou nadřazenost, stará se, aby měl kolem sebe na dvacet stop volného místa, a chňapá po všech borkoletkách, které se odváží přiblížit jen na špičku pařátu blíže, než by se mu líbilo. Navzdory tomu je mnohem přátelštější, než býval předtím, než málem umřel.

„Teritoriální zvíře,“ zamumlám a pohladím ho po boku.

Beze studu na mě upře pohled. Poté otočí hlavu a najednou se jeho postoj úplně změní. Schová vyceňené zuby a uvolní se.

Podívám se na holčičku Wynn, která k němu právě běží. Její sestra je jí v patách. Obě vyměnily náboženské šedé hábity Druhého království za barevné šaty.

Hned jak Wynn dojde k Argovi, obejmeme ho kolem krku. Argo k ní přitiskne hlavu a zaboří jí čenich do černých kudrn. Působí to jako borkoletčí verze objetí.

Když se od něj odtáhne, vzhledne ke mně.

„Musí táhnout do války?“ zeptá se mě s očima zalitými slzami.